

være enig med Finantsudvalgets ærede Ordfører deri, at naar en Bevilling gives paa Finantsloven og ikke i Kraft af en særlig Lov, saa er det ganske vist, at det Tillæg, der paa denne Maade gives de Paagjældende, kun kan være gjældende for et enkelt Aar, og at det altsaa maa forbeholdes en Afgjørelse næste Aar enten gjennem en særlig Lov eller paa Finantsloven, hvorvidt et saadant Tillæg eller et andet lignende til den Lov skal gives. Til § 25 er der af mig stillet Ændringsforslag fra Nr. 56—64. Af disse Ændringsforslag ere enkelte nye for det høie Thing, og det er navnlig Tilfældet med Ændringsforslagene under 63 og 64. Den ærede Ordfører har antydet for det høie Thing, hvad Hensigten er med det Beløb af 34,000 Rbd., som der er begjæret ved Ændringsforslaget under Nr. 63. De nærmere Oplysninger desangaaende ere givne af Krigsministeriet til Finantsudvalget i en fortløflig Skrivelse. Pengene agtes anvendte til forskellige Forsøg, navnlig vedrørende Søminernes Virkning mod Skibsbunde af nyere Konstruktion, ligesom ogsaa til Forsøg, vedrørende andre af de Spærringsmidler, man anvender paa Søen. Da dette Ændringsforslag er tiltraadt af det hele Udvalg, nærer jeg Forventning om, at det høie Thing vil slutte sig til Udvalget og mig paa dette Punkt; ligeledes tør jeg forvente en lignende velvillig Tilslutning fra det høie Things Side med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 64. Det er et Forslag, som knytter sig til, hvad der igaar er vedtaget af Thinget, idet det da ved Thingets Votering blev bestemt, at de Militære, der have været pensionerede inden 1867, fremtidig ville være at fritage for Kommuneskatter, saaledes som de tidligere vare det. Forslaget tilsigter at stille et Beløb til Krigsministeriets Naadighed, saaledes at han kan godtgjøre de Paagjældende de Beløb, som de have udredet i Kommuneskatter udenfor Rigsbønhavn i Lidsrummet fra Hærens Indførelse indtil Loven om Tillæg til Hærens Lønningslov træder i Kraft. Jeg har søgt, saa godt det var muligt, at komme til en Erkendelse af, hvor stort et Beløb der vil behøves for at udrede denne Godtgørelse. Der er fra Ministeriet udgaaet Anmodning til alle de Officerer, som man troede kunne komme i Betragtning, om, at de til Ministeriet vilde indsende en Opgivelse af, hvad de i det forløbne Lidsrum havde betalt i Kommuneskatter af deres Pension, ligesom man igjennem de civile Vorigheder har søgt at tilveiebringe de nødvendige Oplysninger, for nærmere at kunne gennemgaa de indsendte Kravs Veretiggelse. Jeg anslaaar det Beløb, der vil behøves, til omtrent 15,000 Rbd., men jeg er naturligvis ikke i Stand til at kunne sige, at det affkurat bliver dette Beløb. Det er muligt, at det bliver noget mindre, og det er ogsaa muligt, at det kan blive noget større; men jeg antager, at det høie Thing vil være enig med mig i, at dersom Bevillingen gives, saa er Meningen dermed den, at fyldestgjøre

disse Krav, hvad enten det skulde vise sig, at det nævnte Beløb var for lille, eller at det var for stort. Under Nr. 60 er der ligeledes opført et Ændringsforslag, hvis Hensigt er at stille en Sum til Naadighed for Krigsministeren, saaledes at han kan være i Stand til at opføre Æstatisningsbygninger for den nuværende Hovedvagt. Det høie Thing vil vide, at der paa Hovedvagtbygningen dels er Lokale for selve Vagten og for den Officer, der kommanderer den, dels en Del Arrestlokaler saavel for Officerer som Mandskab, samt desuden Værelser til Afholdelse af Forhør og Krigsret. Disse Lokaler maatte, naar Hovedvagten skulde opgives, henlægges et andet Sted, og man har troet det rigtig, at henlægge dem til Citabellet; men da Hovedvagten der vilde komme til at ligge noget affides og Afstanden derfra til den anden Del af Byen derfor vilde blive for stor, har man troet, at det vilde være rigtig, at en mindre Vagt tillige etableredes paa Løshuset, hvor Vagtlokalerne for Diebliffet ere meget indskrænkede. Der er af Udvalget stillet et Ændringsforslag til mit Forslag, som gaar ud paa at knytte Bevillingen til den Betingelse, at i det Mindste en lignende Sum maatte indkomme ved Salget af Hovedvagten. Dersom jeg faar den begjærede Bevilling, vil jeg, hvad jeg tror vil være rigtig, henstille til Finantsministeren som den, hvilken dette naturligt vilde henligge under, at foranledige den paagjældende Bygning solgt. Jeg betragter nemlig Salget af en saadan Bygning ikke som værende en militær Sag, men derimod som en Sag, der mere hører under Finantsministeren. Det er mig ikke muligt at kunne sige, om et saadant Beløb, som det her begjærte, vil kunne komme ind ved Salget eller ikke, da der ikke foreligger noget bestemt Bud; men det er en Selsølgge, at naar Udvalgets Ændringsforslag bliver vedtaget, saavil det jo være bindende saavel for Finantsministeren som for mig, og det er ligeledes en Selsølgge, at der saavel fra hans som fra min Side vil blive taget alle de nødvendige Hensyn til, hvad der kan betragtes som fordelagtigt for Statskassen, hvad enten Ændringsforslaget stilles som Betingelse eller ei. Dette er, saavidt jeg erindrer, de nye Forslag, som jeg har troet ved 3die Behandling af Finantsloven at burde indbringe her i Thinget. En Del af de øvrige Forslag vil det høie Thing allerede kjende fra den Forhandling, som der angaaende disse Ting fandt Sted ved Finantslovens 2den Behandling; det er mig fuldstændig klart, at det høie Thing ikke sætter megen Pris paa at se Forslag gjenindbragte af en Minister, som ere faldne ved 2den Behandling. Jeg har imidlertid troet ikke destomindre at burde fremkomme med disse Forslag. Narfagen dertil er ganske simpelt den, at, da jeg første Gang stred til Forhandling om disse Ting, stillede jeg mig allerede fra første Færd i Finantsudvalget paa samme Maade, som